

[Jørgen Estrup]

folketsgruppe på det tidspunkt, hvor man gennemførte forslaget, og også på det tidspunkt, hvor man ændrede forslaget, fordi det første, man som regeringsparti havde besluttet sig til at gennemføre, overhovedet ikke virkede. Hvis den fiasko var så let at gennemskue, synes jeg, at fru Pernille Sams skulle have gjort det og på det tidspunkt have sagt til boligministeren, at det kunne hendes parti ikke støtte. Det gjorde fru Pernille Sams ikke, og derfor synes jeg, at man fra konservativ side skulle vedkende sig sit ansvar; oven i købet var der under den samme regering et flertal i Folketinget, som ændrede loven for at få den til at virke bedre. Jeg synes, at det er et forsøg på at smyge sig uden om det ansvar, man har som regeringsparti, når man bare påstår, at der er nogle, der har forplumret det, og at man fra konservativ side slet ikke har noget medansvar for det.

Dernæst vil jeg gerne sige, at jeg ikke forstår bemærkningerne om, at dette skulle være forligsbrud. Det, der er tale om, er, at loven virker fra 1. januar 1994. Der er et forlig om finansloven for indeværende år, og det bliver holdt. Fra 1. januar må vi så se, om der er indgået et nyt forlig om finansloven, og det vil selvfølgelig også blive holdt, men på nuværende tidspunkt kan vi kun sige, at pr. 1. januar 1994 er regeringspartierne løst fra den forpligtelse, som lå i indeværende års finanslov.

(Kort bemærkning).

Pernille Sams (KF):

Jeg vil gerne starte med at pointere, at det ikke er et spørgsmål om finanslovsforlig, men om et forlig om den private byfornyelse, og at det ikke udløber, fordi et finansår udløber.

Vi har et politisk forlig, hvor mange forskellige partier har måttet bøje sig, og vi har hele tiden ment, sagt og aldrig under forhandlingerne lagt skjul på, at det var alt for restriktive muligheder, der blev skabt. Vi har hele tiden sagt, at vi ville have en lavere tilslutningsprocent, og jeg kan huske, at jeg selv sagde under forhandlingerne, at den skulle ned, så det kunne sammenlignes med den almennyttige sektor. Vi har også hele tiden sagt, at vi ikke regnede med, at det ville blive brugt, fordi det var alt for svært, men at vi da kunne give det en chance, fordi det var det længste, vi kunne nå.

Det Radikale Venstre og Socialdemokratiet har hele tiden trukket den modsatte vej og ville

have endnu snævrere rammer, så det politiske forlig, der blev indgået, var ingen af os vel i virkeligheden særlig glad for, men vi lagde i hvert fald ikke ét sekund skjul på, at vi mente, at det var alt for restriktivt, og jeg husker udmærket godt hr. Jørgen Estrups ihærdige forsøg på at få det gjort endnu mere restriktivt.

Hr. Jørgen Estrup sagde, at det nu var et spørgsmål om at forsøge at få brugt den ramme, der er afsat. Jamen vi kan få brugt den ramme lige så hurtigt, det skal være, i den private sektor, hvis bare Folketingets partier ville være med til at lempe vilkårene, så de bliver, ligesom de er for den almennyttige. Så ville der slet ingen problemer være med at få den brugt, men problemet er jo, at man har lavet så grove vilkår, at det ikke kan lade sig gøre i praksis, og det bruger man så nu som en undskyldning for at kanalisere pengene over i den almennyttige sektor. Det er grov politik, og det har ikke spor med ligestilling at gøre. Hvorfor i alverden ville man ikke være med til at lave ligestillingen, dengang det var muligt?

(Kort bemærkning).

Jørgen Estrup (RV):

Så vidt jeg forstår fru Pernille Sams, har Det Konservative Folkeparti været med til at indgå et forlig og påberåber sig nu det forlig, som man afgjort mener er en fiasko, og derfor vil man holde fast i det. Hvis det er indholdet af det, fru Pernille Sams sagde, synes jeg, at det måske burde føre til nogle overvejelser i den konservative folketingsgruppe om, hvad det er for et politisk arbejde, man laver.

(Kort bemærkning).

Lissa Mathiasen (S):

Jeg havde ellers valgt ikke at gå ind i denne polemik, for jeg synes egentlig, der er sagt så mange ukorrekte ting, som det nærmest var håbløst at tage fat i, fordi der ikke er nogen ende på det, fru Pernille Sams har været inde på i dag.

Men der var alligevel én ting, jeg synes fortjener at få en lille hilsen med på vejen, og jeg håber, at vi kan få et svar fra fru Pernille Sams. Der blev sagt, at årsagen til, at pengene er svære at få brugt, var, at kravene var for restriktive, og at hvis bare kravene blev mindre restriktive, ville den private sektor med lethed kunne bru-